

кае, и да са спаси. Я дръгоачь какво става? Посадшайте, колко голѣмо зло са садчава: Яко остане челоуѣкъ дзаго время въ грѣхъ безъ покаяніе: то поманжтыты двѣ колаа, поманжтыты двѣ крыла: ценіето и благодать-та, съ времято изнемогватъ, обезсилаватъ, и нищо не дѣйствуватъ. Изнемогва ценіето въ дзагото навикновеніе, отслабнѣва благодать-та въ дзагото търпѣніе. Челоуѣкъ затока не рачи да са покае отъ грѣха, защото не може вече да са отѣчи отъ него: Богъ за това не рачи да прости грѣха, защото не може вече да го търпи по-много. Отъ това са ражда отъ челоуѣческата страна беспокаяніето, а отъ Божіята страна оставаніето. И така, ако челоуѣкъ не рачи да са покае тогава, кога може: то ще дойде нѣкога то время, цото и да поиска да са покае, нъ не ще вече да може за двѣ причини: Първата, защото оскждѣва у него ценіето. Втората, защото оскждѣва за него благодать-та. И нека начнемъ отъ първата.

Натѣрало челоуѣческото ценіе е склонно по-вече къмъ злото, нежели къмъ доброто. На доброто взлиза мжчно, а въ злото лесно пада: и като падне веднъждъ: то за всегда тамъ остава, като недвижимо. Когато горѣли Содомскыти градове отъ огъна, който паднахъ отъ небето, за да изгори мръснѣа она грѣхъ: тогава, Богъ поискалъ да избави отъ такова голѣмо зло праведнаго Лота, съ домашниты мѡ, и рѣкхъ мѡ: видишь ли онжж горж Сигоръ. Тамъ бѣгай за да са избавишь. Варви чивржсто, и са варди, не са обръщай никакъ назадъ. Не са обръщай защото е бѣдственно: т. е. съ глѣданіето на очиты си не са заплитай за зло, да не пропаднешъ. Спасѣа спасіса въ гѡрд, ѣ не ѡзираіса вспѣть, да ѣ тѡ сіе не ѡбѣдетъ, ѣ тѡ сіе спасти себѣ(1). Варди са и са старай по-скоро да са укрьнешъ, да не гѡбишь время, а най-вече отъ всичко, не са обръщай назадъ. Жената Лотова не слѣдовала по него пхть, както ѣ заповѣдалъ Богъ. Та са спрѣла, поглѣднѣла назадъ, може быти, за да са прости чрезъ едно само мигнѣваніе, съ отечеството си, цю гори: нъ цомъ са обрънала, окаменила са, сцѣпила са, станѣла соланъ стлпъ. И ѡзрѣвшиса женѡ ѣгѡ вспѣть, превратіса въ столпъ слѣнъ(2). Обрънѣла са, поглѣднѣла, сцѣпила са. Таа вещь има дръгъ раздѣлъ, садшательіе мои, Па и Христосъ ни заповѣдѣва въ свѣтото евангеліе, да имамы въ нашата памѣть тоа при-

[1] Быт. гл. 19. ст. 17. [2] Тамже ст. 26.